

Četvrtak, 03.03.2011.g.

Sa ovim današnjim člankom, na temu prekrasnih iskustava doživljenih na duhovnoj obnovi kod patera Linića u Kući susreta Tabor, u Samoboru, završavam svjedočenje o tim prekrasnim trenucima u kojima sam susreo Gospodina. Prenijet ću vam nekoliko misli i osjećaja mogega prijatelja koji je u Tabor došao u velikoj potrebi. Boravak tamo u ta 4 dana ga je ojačao da se i dalje može boriti s jakim zlim duhom poroka alkohola koji je u njemu.

Ja znam, a i on postaje nekako toga svjestan, da je to zlo u njemu jako, da je dugo u njemu i da neće samo tako izaći iz njega. No, duhovna obnova u Taboru pokazala mu je SVJETLO U TUNELU,

tamnom mraku tunela gdje se do prije nekoliko tjedana nalazio ne vidjevši izlaza.

On je posebno osjećajno doživio susret s Gospodinom i Njegovom ljubavlju koju je tamo osjetio. Puno suza, sjaja u očima, radosti, pjesme.

I

ON

JE

TAMO

PJEVAO

I

PLJESKAO.

Da, i zli duh je tamo bio. Jaki je to zli duh, hrani se prijateljevim slabostima. Ali, mislim da je taj zli duh tamo shvatio da gubi bitku. **O, mislim da je to jako dobro osjetio.** Borit će se on još žestoko. ALI, I ON J

E,
KAO
I
MOJ
PRIJATELJ,
VIDIO
GOSPODINA
GDJE
DOLAZI

U
SLAVI

I
SVJETLOSTI.

I spoznao je jako dobro da u mojem prijatelju više nije njegovo sigurno mjesto.

DA
MORA
POČETI
PAKIRATI
KOFERE.

I da će, ako bude imao sreće, uspjeti pobjeći negdje drugdje prije nego Gospodin dođe.

JER
MOJ
PRIJATELJ
SVE
VIŠE
ZOVE
I
TRAŽI
GOSPODINA.

I
KROZ
MISE,
I
KROZ
MOLITVE,

I
KROZ
RAZMIŠLJANJE

O
SVEMU.

I

POČEO
JE
NAZIRATI
SVETLO
NA
KRAJU
TUNELA.
I
TO
GA
JE
POČELO
SVE
VIŠE
PRIVLAČITI.

Ja znam i siguran sam DA ĆE SE GOSPODIN PROSLAVITI U IZLJEČENJU MOJEG PRIJATELJA I

NJEGOVOU

OBRAĆENJU. No, onako ljudski, mislio sam da će to ići nekako brže i jednostavnije. Ali, svi ti problemi i teškoće samo su mi dokaz da je to po Gospodinovu.

JER

MOJ

PRIJATELJ

NOSI

SVOJ

KRIŽ

PO

USKOJ

I

TRNOVITOJ

STAZICI.

A Gospodin reče da nitko ne može k Njemu tko ne uzme svoj križ i ponese ga. I ne širokim i utabanim putem nego uskom i trnovitom stazicom.

SAMO HRABRO I USTRAJNO, MOJ PRIJATELJU. UZDAJ SE U GOSPODINA. MOLI SE, I
DI
NA
MISU.
ODRECI
SE
ZLA,
UHVATI
SUPRUGU
I
DIJETE
ZA
RUKU
I
MOLI
ZAJEDNO
S
NJIMA
DA
TE
GOSPODIN
SPASI.

A evo što je moj prijatelj zapisao u svoju bilježnicu u Taboru:

"Predivno je biti ovdje. Toliko ljubavi, toliko Božanskog milosrđa koje u ovolikoj mjeri nisam osjetio. Mir u duši, toliko ljudi sa svojim potrebama koji se obraćaju Gospodinu. Još nije ni počelo, a sve je tako divno i blagoslovljeno.

Ljudi sa svojim patnjama, neki većim, neki manjim, ali ne nedostaje im osmijeh na licu i lijepa riječ za čovjeka kojega prvi put vide.

Blagoslovljen si Gospodine."

"Danas navečer bilo je polaganje ruku i molitva za svakog ponaosob i na nakanu koju smo napisali na cedulju koju je svećenik, prije polaganja ruku i molitve nad vjernikom, pročitao.

Poneki ljudi bi padali na pod.

Kako je divno kada pater Linić položi svoje ruke na tvoju glavu. Božanskog li osjećaja. Koliko suosjećaja sa tvojim problemima, koliko ti želi pomoći razgovorom i svakako preporučiti tvoje patnje u svoje molitve. Moliti će se za nas, za spas duhovni i tjelesni, a u Gospodina je da vidi kolika je vjera naša, koliko vjerujemo, koliko ljubimo sebe i drugoga. Drugoga više nego samoga sebe."

"To je ono što mi je nedostajalo, da sam do toga došao ranije, vjerojatno se ne bi našao u fazi u kojoj sam sada.

Ali sad počinjem shvaćati da je to bila Božja volja. On je htio da prođem kušnje, pa da me nagradi za svoju ljubav prema Njemu, za svoju vjeru."

"Bolesničko pomazanje i blagoslov vjernika svetim uljem, sve je praćeno pjesmom i ovacijama vjernika, prekrasno."

"Gospode Bože, toliko si nas duhovno danas podario. Kad gledam ovu mladost, ove mlade ljude koji su toliko predani Kristu; teku mi suze jer osjećam da su u ovom Hramu Božjem u vjeri i s vjerom. Nema laži, lažnog svjedočanstva, već istinska vjera koja se vidi na svakom licu tih mladih ljudi kojih je većina.

Svaka pjesma praćena je pljeskom ruku i spontana je i iz dna duše, iz samog srca. Hvala ti Gospodine što si nas okupio kao jedno tijelo i jedan duh."

*"Postavljam si pitanje. **Pa gdje si bio Mladen do sad, što te navelo na to da zlo prevlada tobom*** ?

Odgovore na ta i mnoga druga pitanja nalazim kroz molitvu, u vjeri; budem li vjerovao istinski i čisto; Gospodin je taj koji će mi dati snage da ustrajem.

Ne tražim od Njega da skine breme mojih grijeha i poroka, ali molim Ga da mi pomogne da budem ustrajan u pronalasku cilja kojim težim na dobrobit svoju i na boljitak svoje obitelji kojoj sam pod utjecajem zla nanio previše boli i patnje. I osjećam dodir Gospodina preko riječi fra Linića: "Bio Gospodin s vama, djeco moja. Beskrajno vas volim."

**BLAGOSLOVI GOSPODINE MOJEG PRIJATELJA I NJEGOVU OBITELJ I SVE
DRUGE POTREBITE. PODAJ IM SNAGE I LJUBAVI.**

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE U VIJEKE.